

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6SŽi/43/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6013201456                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.09.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:6013201456.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Ing. K. H., bytom K. N.X. Č. L. XXXX/XX, XXX XX D.-K., zastúpená advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4 Bratislava, proti žalovanej: C. H.J., starostka obce Dolná Lehota, so sídlom Dolná Lehota č. 162, v konaní o preskúmanie rozhodnutia o odmietnutí žiadosti o sprístupnenie informácií, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/268/2013-61 zo dňa 6. mája 2014 takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/268/2013-61 zo dňa 6. mája 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením č. k. 24S/268/2013-61 zo dňa 6. mája 2014 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie vedené pod sp.zn. 24S/268/2013 z dôvodu, že rozhodnutie, ktoré nebolo vydané, nemôže byť predmetom preskúmania, keď neexistencia rozhodnutia je zároveň takým nedostatkom podmienok konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý nemožno odstrániť, a preto je daný dôvod na zastavenie konania aj podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Krajský súd v odôvodnení uvedeného rozhodnutia konštatoval, že zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o slobode informácií“) neumožňuje povinnej osobe po obdržaní žiadosti žiadateľa o poskytnutie informácií v zmysle zákona, zostať nečinnou, naopak, povinnej osobe sa výslovne v § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií ukladá povinnosť vždy o nesprístupnení informácií vydať písomné rozhodnutie. Žalovaná ako povinná osoba podľa zákona o slobode informácií po doručení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici mala povinnosť na základe podanej žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií zo dňa 4.5.2012 žalobkyni požadované informácie poskytnúť a to v lehote na vybavenie žiadosti (§ 17 ods. 1 zákona o slobode informácií), alebo v prípade, ak žiadosti hoci len z časti nemienila vyhovieť, mala povinnosť vydať o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Keďže rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým boli prvostupňové i druhostupňové fiktívne rozhodnutia žalovanej v

konaní o žiadosti zo dňa 4.5.2012 zrušené a bol žalovanej doručený dňa 20.03.2013, žalovaná ako povinná osoba mala v prípade, že neposkytla žalobkyni požadované informácie (ako to tvrdí žalobkyňa v žalobe a ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu), postupovať podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií a vydať rozhodnutie v lehote do 03.4.2013.

Krajský súd ďalej uviedol, že z tvrdenia žalobkyne v žalobe a z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaná v tejto lehote rozhodnutie o odmietnutí sprístupnenia informácií požadovaných v žiadosti žalobkyne zo dňa 4.5.2012 nevydala a ani informácie žalobkyni v celom rozsahu nesprístupnila. Krajský súd konštatoval, že v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií sa predpokladá, že žalovaná vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť žalobkyni informácie. Za deň doručenia sa v tomto prípade považuje tretí deň od plynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17), t.j. 8.4.2013. Proti tomuto fiktívnemu rozhodnutiu žalobkyňa nepodala odvolanie, a preto nadobudlo právoplatnosť. Žalobkyňa v zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p. nepodala žalobu o preskúmanie tohto fiktívneho rozhodnutia žalovanej. Pokiaľ teda žalovaná dňa 17.06.2013, t.j. po uplynutí lehoty na sprístupnenie informácií podľa § 17 zákona o slobode informácií, resp. po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia o nesprístupnení informácií podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií, vydala rozhodnutie č. 225/2013-2, ktorým žiadosti žalobkyne o sprístupnení informácií podanej 4.5.2012 v bode 3 nevyhovela a odmietla sprístupniť požadované informácie, t.j. vydala vo veci rozhodnutie až potom, ako uplynula zákonná lehota na vybavenie žiadosti, má sa za to, že bolo vydané fiktívne rozhodnutie o nesprístupnení informácie. Takéto rozhodnutie nemá žiadne právne účinky a hľadá sa naň, ako keby neexistovalo (považuje sa za nulité, resp. ničotné). Vydané fiktívne rozhodnutie má totiž za následok, že vec je rozhodnutá (res iudicata) a konanie o nej je skončené. Vzhľadom na zákaz dvojitého prejednania tej istej veci, po právoplatnosti negatívneho fiktívneho rozhodnutia už žalovaná nemohla znovu vo veci rozhodnúť. Pokiaľ žalobkyňa proti takémuto rozhodnutiu podala odvolanie, v ktorom samotná žalobkyňa namietala, že toto vydané rozhodnutie č. 225/2013-2 zo dňa 17.6.2013 je nulité, nemohla nastúpiť ani zákonná fikcia podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z., t.j. nemožno predpokladať, že odvolací orgán vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie, ktoré nebolo vydané, nemôže byť predmetom preskúmania, čím je naplnený dôvod uvedený v § 250d ods. 3 O.s.p. na zastavenie konania, majúc za to, že neexistencia rozhodnutia je zároveň takým nedostatkom podmienok konania podľa piatej časti O.s.p., ktorý nemožno odstrániť, a preto je daný dôvod na zastavenie konania aj podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil neúspechom žalobkyne v konaní v zmysle § 250k ods.1 O.s.p..

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala včas odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6.5.2014 sp.zn. 24S/268/2013-61, ktorým prvostupňový súd zastavil konanie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby odvolací súd priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania žalobkyňa nesúhlasila so záverom prvostupňového súdu, že ak po doručení zrušujúceho rozsudku súdu žalovaná nerozhodla v lehote podľa § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií, nastúpila podľa § 18 ods. 3 predmetného zákona fikcia rozhodnutia o nesprístupnení informácií. Dôvodila, že znenie § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií neustanovuje žiadnu skutočnosť, ktorá určuje začiatok plynutia lehoty na vydanie fiktívneho rozhodnutia povinnou osobou po tom, ako súd rozhodne o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, skoršie rozhodnutie zruší a doručí tento rozsudok povinnej osobe. Uviedla, že zákon určil len skutočnosť podmieňujúcu začatie plynutia lehoty v tom prípade, keď je povinnej osobe doručená žiadosť o sprístupnenie informácií resp. odvolanie a na tento okamih sa viaže začiatok lehoty na vybavenie žiadosti, resp. odvolania a na to nadväzujúce vydanie fiktívneho rozhodnutia. Zákon nepočíta s možnosťou, keď súd rozhodne o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia povinnej osoby, resp. v takom prípade nemôže nastať fikcia vydania rozhodnutia (či už v prvom, alebo v druhom stupni) a o tejto žiadosti, resp. odvolaní je nevyhnutné rozhodnúť riadnym (nie fiktívnym) rozhodnutím.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že prvostupňový súd doručoval účastníkom konania napadnuté rozhodnutie a informáciu o tom, kedy si účastníci konania prevzali zásielky, disponuje len prvostupňový súd. Mala za to, že z hľadiska právnej istoty nie je prípustné, aby lehota na vydanie rozhodnutia a následne aj na podanie odvolania uplynula v deň, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené povinnej osobe - žalovanej, nakoľko žalobkyňa nemala možnosť vedieť, kedy si žalovaná napadnuté rozhodnutie prevzala, a teda kedy podľa názoru krajského súdu nastal okamih začatia plynutia lehoty na vydanie rozhodnutia povinnou osobou.

Žalobkyňa ďalej tvrdila, že ak povinná osoba vydala písomné rozhodnutie o vybavení žiadosti o sprístupnení informácií až potom, čo uplynula zákonná lehota na vybavenie žiadosti, z hľadiska právnej istoty ide o konanie zmätočné. Ak by aj takáto situácia nastala, z hľadiska právnej istoty účastníkov konania, mal prvostupňový súd napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť povinnej osobe na ďalšie konanie.

Žalobkyňa na zdôvodnenie správnosti svojho názoru v danej súvislosti poukázala na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2S/233/2005 zo dňa 25.10.2006, ktorého právny názor citovala: „Súd ďalej preskúmal aj zákonnosť skutočne vydaného rozhodnutia č. CD-2005-15571/18261-1: SEKR zo dňa 16.06.2005, ktorým zamietol rozklad a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Záujem na právnej istote bráni tomu, aby v prípade, keď bolo vydané fiktívne rozhodnutie podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z., žalovaný opäť vo veci rozhodol, pretože aj toto fiktívne rozhodnutie má za následok, že vec je právoplatne rozhodnutá. Vzhľadom na neprípustnosť dvojitého prejednania v tej istej veci, nemohol žalovaný rozhodnúť rozhodnutím. Pokiaľ rozhodoval v danej veci druhýkrát, napadnuté skutočne vydané rozhodnutie trpí takou vadou, ktorá spôsobuje jeho ničotnosť a ako také je ho potrebné v záujme právnej istoty účastníkov správneho konania, zrušiť.“

Žalobkyňa v odvolaní poukázala tiež na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 6A/118/2000 zo dňa 27.11.2003.

K otázke ohľadne fikcie rozhodnutia o nesprístupnení informácií žalobkyňa tiež uviedla, že konanie povinnej osoby, ktorá nevydá rozhodnutie, je podľa § 18 ods. 1 alebo 2 vždy porušením zákona, zdôrazniac, že každé fiktívne rozhodnutie je výsledkom porušenia zákona zo strany povinnej osoby a takýto postup nie je zákonom dovolený a je nezákonný a ide o porušenie ústavného práva žiadateľa.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedla, že súhlasí s rozhodnutím uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici vydaného dňa 6.5.2014 sp.zn. 24S/268/2013-61. Súčasne uviedla, že sa pridrižiava svojho predchádzajúceho vyjadrenia, ktoré podala k žalobe v prvostupňovom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánu verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánov verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a

vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá, O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl.2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl.7 Ústavy SR).

Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z. osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. Povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, 3a) o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez

zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a 3 a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a/, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 211/2000 Z.z. ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3). Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

Podľa § 19 ods. 2 a 3 zákona č. 211/2000 Z.z. o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy. Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Zákon o slobodnom prístupe k informáciám neustanovuje lehoty, ani právne skutočnosti spôsobujúce ich plynutie (napr. vrátenie spisového materiálu odvolacím súdom povinnej osobe), na rozhodnutie o žiadosti v novom konaní, po zrušení rozhodnutia. Ide o legislatívnu medzeru. Táto je v zásade vyplňaná subsidiárnou aplikáciou ustanovení správneho poriadku, keď § 22 zákona č. 211/2000 Z.z. na takýto postup výslovne odkazuje.

Na počítanie lehôt v prípade zrušenia správneho rozhodnutia súdom sa použijú ustanovenia § 19 ods. 3 prvá veta zákona č. 211/2000 Z.z., pričom začiatok počítania lehoty sa odvíja od vrátenia kompletného administratívneho spisu žalovaným správnym orgánom zo súdu a jeho preukázateľného prevzatia žalovaným.

Odvolací súd súhlasí s názorom prvostupňového súdu, že žalovaná ako povinná osoba podľa zákona o slobode informácií po doručení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici mala povinnosť na základe podanej žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií zo dňa 4.5.2012 rozhodnúť. V prípade, ak žiadosti hoci len z časti nemienila vyhovieť, mala povinnosť vydať o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozsudok krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým boli prvostupňové i druhostupňové fiktívne rozhodnutia žalovanej v konaní o žiadosti z 4.5.2012 zrušené, bol žalovanej doručený dňa 20.3.2013, ktorá skutočnosť však nepodmieňuje začiatok plynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti na sprístupnenie informácií.

Žalovaná ako povinná osoba potom, ako jej bol preukázateľne vrátený administratívny spis z krajského súdu, v prípade, že neposkytla žalobkyňu požadované informácie, mala postupovať podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií a vydať rozhodnutie o nesprístupnení informácií a to v lehote, ktorej

začiatok je stanovený podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR dňom vrátenia a doručenia administratívneho spisu povinnej osobe.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu je zrejmé, že žalovaná dňa 17.6.2013 vydala rozhodnutie č. 225/2013-1, v ktorom vyhovelá odvolaniu žalobkyne zo dňa 3.6.2013 a napadnuté rozhodnutie zrušila a vec vrátila na ďalšie konanie. Zároveň vydala rozhodnutie č. 225/2013-2 zo dňa 17.6.2013, v ktorom žiadosti žalobkyne o sprístupnenie informácií podanej dňa 4.5.2012 v bode 3 nevyhovela a odmietla sprístupniť požadované informácie. Voči rozhodnutiam č. 225/2013-1 a 225/2013-2 podala žalobkyňa odvolanie, ktoré bolo žalovanej doručené 27.6.2013.

Pokiaľ žalovaná rozhodla až dňa 17.6.2013, zrejme vydala rozhodnutie až po uplynutí lehoty na sprístupnenie informácií podľa § 17 zákona o slobode informácií (vydala rozhodnutie č. 225/2013-2, ktorým žiadosti žalobkyne zo dňa 4.5.2012 o sprístupnenie informácie v bode 3 nevyhovela a odmietla sprístupniť požadované informácie).

Odvolací súd súčasne poznamenáva, že z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že žalovaná v konaní o sprístupnenie informácií na základe uvedenej žiadosti žalobkyne konala svojvoľne a zmätočne, o čom svedčí aj skutočnosť, že žalovaná opätovne žalobkyni zaslala rozhodnutie č. 264/2012-3 zo dňa 21.8.2012, ktoré bolo doručené žalobkyni dňa 21.5.2013, voči ktorému žalobkyňa tiež podala odvolanie.

Na počítanie lehôt v tomto prípade sa použije § 19 ods. 1 prvá veta citovaného zákona, pričom začiatok počítania lehoty sa odvíja od vrátenia kompletného administratívneho spisu zo súdu a jeho preukázateľného prevzatia žalovanou. Keďže zákon o slobodnom prístupe k informáciám osobitne nerieši začiatok lehoty a jej plynutie na rozhodnutie o odvolaní po zrušení rozhodnutia žalovaného súdom a vrátení veci na ďalšie konanie, je pri začatí plynutia lehoty potrebné použiť analógiu legis a počítať ju od preukázateľného prevzatia administratívneho spisu žalovaným po jeho vrátení zo súdu. Najvyšší súd zdôrazňuje, že analógia sa použije len pri začatí plynutia lehoty na rozhodnutie o odvolaní a nie pri dĺžke lehoty, pretože tá už je *expressis verbis* v osobitnom predpise upravená (§ 19 ods. 3 prvá veta zákona).

Ak povinná osoba vydala písomné rozhodnutie, ktorým rozhodovala o žiadosti na sprístupnení informácií, až potom, čo uplynula zákonná lehota na vybavenie žiadosti, z hľadiska právnej istoty ide o konanie zmätočné. Z uvedených dôvodov najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods.2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou krajského súdu bude vo veci opätovne ustáliť plynutie lehôt na vydanie fiktívneho odvolacieho rozhodnutia žalovanej v intenciách názoru odvolacieho súdu vyššie uvedeného a vo veci rozhodnúť meritórne.

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok *n i e j e* prípustný.